

Prima instanță - (Judecătoria Strășeni) T. Andronic

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Doraș,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Dorina Doraș
împotriva lui Gheorghe Doraș cu privire la partajarea averii dobândite în timpul
căsătoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Gheorghe Doraș și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Strășeni din 02 iunie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 09 septembrie 2014 Dorina Doraș a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gheorghe Doraș cu privire la partajarea averii dobândite în timpul
căsătoriei.

Ulterior reclamanta a depus cereri de concretizare a cerințelor (vol. I, f.d. 38-39,
177-176), solicitând încasarea de la pârât a sumei de 110 072,67 lei ce constituie
aportul său personal la îmbunătățirea casei de locuit cu nr. cadastral xxxxx, situată în
s. Cojușna, str. A. Russo, 2/A; a sumei de 2 000 euro ce reprezintă jumătate din costul
de piață al automobilului de model „Ford Tranzit” cu n/î xxxxx, anul fabricației 2002,
procurat în timpul căsătoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că s-a aflat în căsătorie cu pârâtul
până la 10 iulie 2014, când căsătoria a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei
Strășeni din 10 iulie 2014.

A menționat că la 20 martie 2007, în timpul căsătoriei, prin Contractul de
donație nr. 1532, Gheorghe Doraș a primit $\frac{1}{2}$ din casa de locuit cu nr. cadastral xxxxx,
situată în r-nul Strășeni, s. Cojușna, str. A. Russo, 2, care a constituit căminul comun
al familiei.

Reclamanta a reținut că la momentul donării casa se afla în stadiu incipient de
construcție, având doar pereții din piatră, acoperișul, geamurile și ușile din lemn.

În timpul căsătoriei, din mijloace financiare comune, au fost efectuate lucrări de
construcție și reparație capitală, astfel încât valoare acesteia a crescut considerabil.

Astfel, a menționat Dorina Doraș că din contribuția financiară exclusivă a sa și a părinților săi au fost efectuate mai multe lucrări, pentru care a cheltuit mijloace financiare estimate în sumă de 4 000 euro.

Totodată a indicat că în timpul căsătoriei a fost procurat automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î xxxxx, anul fabricației 2002, care constituie proprietate comună în devălmășie a soților.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 02 iunie 2017 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Dorina Doraș împotriva lui Gheorghe Doraș.

S-a scutit parțial reclamanta Dorina Doraș de la plata taxei de stat în sumă de 2 702,16 lei.

S-a încasat de la Gheorghe Doraș în beneficiul Dorenei Doraș contravaloarea aportului material la reparația și îmbunătățirea bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx, situat în r-nul Strășeni, s. Cojușna, str. A. Russo, 2, în sumă de 110 072,67 lei, valoarea a ½ din costul automobilului proprietate comună în devălmășie de model „Ford Tranzit” anul fabricației 2002, cu n/î xxxxx, în mărime de 2 000 euro, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării hotărârii, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 500 lei și cheltuielile suportate în legătură cu plata taxei de stat și efectuarea raportului de expertiză nr. 629 din 07 decembrie 2016, în sumă totală de 6 600 lei.

S-a încasat de la Gheorghe Doraș în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 702,16 lei.

În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

La 07 iunie 2017 Gheorghe Doraș a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanței, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017 s-a respins apelul declarat de Gheorghe Doraș și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Strășeni din 02 iunie 2016.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că casa de locuit ce aparține cu drept de proprietate pârâtului Gheorghe Doraș a fost finisată în perioada căsătoriei lui cu Dorina Doraș, astfel încât, în temeiul art. 372 alin. (3) din Codul civil și art. 23 din Codul familiei, reclamanta dispune de dreptul compensării contravalorii aportului material adus la îmbunătățirea acesteia, fiind demonstrat faptul că valoarea bunului a sporit considerabil în timpul căsătoriei.

Astfel, instanța a reținut că foștii soți au contribuit în timpul căsătoriei cu mijloace financiare comune la finisarea lucrărilor de construcție a casei.

Totodată, instanța de apel a menționat că în perioada aflării soților în relații de căsătorie, aceștia au procurat din contul mijloacelor financiare comune și automobilul de model „Ford Tranzit” anul fabricației 2002, pe care pârâtul Gheorghe Doraș, după destrămarea relațiilor de familie, l-a înstrăinat.

La 28 februarie 2018 Gheorghe Doraș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Strășeni din 02 iunie 2016, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

În sensul dat, susține recurentul că nu a fost informat despre ședința de judecată din 30 noiembrie 2017, iar la materialele cauzei lipsesc date privind recepționarea citației, fiindu-i încălcat dreptul de a participa la examinarea cererii de apel și de a se expune asupra acesteia.

Menționează că instanța de apel a fixat prima ședință pe cauza dată pentru data de 30 noiembrie 2017, care a fost și ultima. Avocatul Rotaru Valentin a depus cererea de amânare a ședinței din 30 noiembrie 2017 pe motiv că este antrenat în alt proces, la fel cererea de amânare a fost depusă și de avocatul intimatei din același motiv, însă, necătfînd că părțile și reprezentanții acestora nu s-au prezentat la ședință, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa părților fără o argumentare clară, încălcând drepturile la un proces echitabil în corespundere cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, manifestate prin dreptul de a prezenta probe în instanța de apel și de a fi asistat de avocat.

La fel, invocă recurentul că atât prima instanță cît și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile acestora sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Consideră că argumentele expuse în decizia instanței de apel nu au o fundamentare juridică. Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Astfel, indică recurentul că instanța nu a făcut trimitere la careva probe care demonstrează mărimea aportului fiecărui soț, perioada executării lucrărilor și faptul că la momentul dobândirii dreptului de proprietate de către pârât lucrările de construcție nu au fost finisate.

Cu privire la automobilului model „Ford Tranzit”, susține că acesta a fost vândut în timpul căsătoriei, la dosar nefiind vreun înscris care ar demonstra că acesta este înregistrat pe numele său, precum și prețul acestuia.

Afirmă că contrar standardelor procedurale recunoscute, instanța a motivat defectuos decizia emisă și nu a indicat motivele care au determinat concluziile acesteia și legea guvernantă, inclusiv probele prezentate de părți care urmau a fi apreciate de către instanță.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 03 ianuarie 2018, însă la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia.

Totodată, în cererea de recurs, recurentul a indicat că a luat cunoștință cu decizia integrală la 06 februarie 2018.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 434 Codul de procedură civilă, recursul înaintat la 28 februarie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Gheorghe Doraș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gheorghe Doraș.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari